

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoV/3/2015
Identifikačné číslo spisu:	9511100083
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9511100083.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej, JUDr. Štefana Harabina, JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. júla 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného K. D. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-1T/26/2011, o dovolaní, ktoré podal obvinený F. J. prostredníctvom obhajcu JUDr. Stanislava Jakubčíka, advokáta v Bratislave, proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2013, sp. zn. 6To 6/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. J. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 21. mája 2013, sp. zn. PK-1T/26/2011, bol obvinený F. J. spolu s obvinenými K. D., O. D., K. D., S. N., K. S., F. Q. a X. J. uznaný za vinného zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/), spolu s obvinenými O. D. a K. D. z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. (bod 6/) a z obzvlášť závažného zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase pred rokom 1997 bola založená zločinecká skupina, ktorej členovia sa označujú ako „I.“, pôsobiaca až do súčasnosti prevažne na území D. a západnej časti územia Slovenskej republiky s cieľom páchať trestnú činnosť a dosiahnuť zisk, pričom od presne nezisteného času najneskôr od roku 1998 v nej pôsobili ako členovia aj K. D. prezývaný „W.“, O. D. prezývaný „K.“ a F. J., od roku 2004 K. S. prezývaný „P.“ alebo „P.“ a od roku 2006 K. D. prezývaný „D.“, pričom od roku 1998 K. D., O. D. a F. J. podliehali pod N. H. a teritoriálne pôsobili najmä v I. a po zavraždení N. H. 06. júna 2004 sa stal K. D. najvyššie postavenou osobou jednej časti zločineckej skupiny „I.“ pôsobiacej najmä v teritóriu I. a okolia a na uvedenom teritóriu riadil zločineckú skupinu prostredníctvom O. D., ktorý priamo riadil a koordinoval členov na nižšie postavenej úrovni hierarchie, ktorými boli F. J., K. D., W. Z. a W. D. prezývaný „F.“, v ďalšej časti zločineckej skupiny najneskôr od roku 2006 bol K. S. podriadený najvyššie postavenému členovi zločineckej skupiny I., ktorý má

prezývku „J.“ alebo „K.“ a vykonával jeho osobnú ochranu a poberal pravidelne mesačnú odmenu a spolu s ďalším členom tejto ochranky S. N. a s členmi zločineckej skupiny podliehajúcimi pod K. D. naplánovali a spáchali v období od roku 2007 do 16. februára 2010 osem zločinov uvedených v skutkoch č. 2/ až 9/, pričom pre zločineckú skupinu boli činní X. J. a D. U., ktorí sa s členmi zločineckej skupiny zúčastnili spáchania zločinu uvedeného v skutku č. 6/ a činným pre zločineckú skupinu bol aj F. Q., ktorý sa s členmi zločineckej skupiny zúčastnil spáchania obzvlášť závažných zločinov uvedených v skutkoch 2/ a 3/.

Za to mu bol podľa § 295 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. h/, § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí - mobilný telefón značky Nokia, IMEI:XXXXXX/XX/XXXXXX/X, SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XB, vlastníkom ktorých sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stal štát. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na 3 roky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania obvineného podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. mu podľa § 295 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. h/, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí - mobilný telefón značky Nokia, IMEI:XXXXXX/XX/XXXXXX/X, SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XB. Podľa § 56 ods. 1, 57 ods. 3 Tr. zák. mu uložil peňažný trest vo výmere 1000 Eur, s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok z 5. marca 2012, sp. zn. 2T/41/2012, vo výroku o treste, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Prostredníctvom obhajcu JUDr. Stanislava Jakubčíka, advokáta v Bratislave, podal obvinený J. proti rozsudku najvyššieho súdu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por. V dovolaní zopakoval výhrady, ktoré boli súčasťou jeho obhajobnej argumentácie v konaní pred súdmi nižších stupňov. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. poukázal na pochybenia súdu prvého stupňa, ktoré nenapravil ani odvolací súd (postup v rozpore s § 260 Tr. por. posledná veta, § 271 ods. 1 Tr. por., nedoplnenie dokazovania výsluchom svedka B., vyhovieť všetkým návrhom prokurátora a odmietnutie dokazovania navrhovaného obvinenými, neumožnenie dopracovania znaleckého posudku PhDr. V., resp. nepribratie iného znalca do konania, konštatovanie, že súd prvého stupňa nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť). Za dôkazy vykonané nezákonným spôsobom označil fotodokumentáciu kamiónov 6 mesiacov po ich zadržaní, procesne nespôsobilý znalecký posudok o údajnom granáte, ktorý znalci v čase znaleckého skúmania nemali k dispozícii, neumožnenie dopracovania znaleckého posudku PhDr. Obucha, resp. nepribratie iného znalca do konania vo veci overenia vierohodnosti výpovedí svedka Z., výsluch N. v postavení obžalovaného ku skutku, ktorý sa mu nekládol za vinu. Poukazujúc na uznesenie Ústavného súdu SR z 23. apríla 2014, PL. ÚS 10/2014, ktorým bola pozastavená účinnosť § 58 ods. 5 až 7, § 63 ods. 6 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov namietal nepoužiteľnosť prehratých telefonických rozhovorov a ich prepisov, telefonických kontaktov N. a Z., z ktorých súd zistil poznatky dokresľujúce spôsob činnosti skupiny ako takej na konkrétnych udalostiach, ktoré sa týkali udalostí zo 14. januára 2010, „dohľadávania“ odcudzenej Škody Fabie Combi alebo aj celkovo činnosti skupiny. Za naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. obvinený považoval to, že trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov nereflektuje všetky poľahčujúce okolnosti, vychádza z najvyššej trestnej sadzby skutku, ktorého spáchanie nebolo spoľahlivo preukázané. Predmet, ktorý mal byť údajne granátom, bol dobrovoľne vydaný v čase tzv. zbraňovej amnestie. Tým, že si myslel, že ide o dymovnicu, nemohla byť u neho naplnená subjektívna stránka trestného činu. Súd mal pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadať aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, vziať do úvahy priznanie a oľutovanie skutku, ako aj vedenie riadneho života pred spáchaním

trestného činu. Keďže mu nebolo preukázané ani spáchanie skutku v bode 6/, mohol súd ukladať trest len za skutok v bode 1/. V závere uviedol, že všetky vyššie uvedené pochybenia vo veci konajúcich súdov odôvodňujú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nakoľko súd okrem iných závažných procesných pochybení nesprávne aplikoval aj hmotnoprávne ustanovenia (napr. ako je uvedené v odôvodnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, po vyslovení porušenia zákona v jeho neprospech, zrušil rozsudok najvyššieho súdu vo výroku o treste, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a aby tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V zmysle § 376 Tr. por. sa k dovolaniu vyjadrili odsúdení J. a U.. Odsúdený J. uviedol, že skutok č. 6 je nesprávne právne kvalifikovaný. Neobsahuje znaky podvodného konania, ani znaky charakteristické pre spôsob páchania v rámci zločineckej skupiny. Odsúdený U. vo vyjadrení zaslanom mailom uviedol, že nemá nič spoločné s obvineniami dovolateľa, ku skutku o diaľničných známkach vypovedal všetko.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por., na ktorých naplnenie obvinený poukazuje v písomných dôvodoch dovolania.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Právo na obhajobu je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu zabezpečujúcim „rovnosť zbraní“ medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom ako žalobcom v trestnom konaní na strane druhej. Táto základná zásada trestného konania je v Trestnom poriadku upravená v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por., vyplýva z čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a je garantovaná v ďalších významných právnych dokumentoch, akými sú Listina základných práv a slobôd a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Porušenie práva na obhajobu je závažnou, resp. podstatnou chybou konania. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je však koncipovaný oveľa užšie, nie je ním akékoľvek (resp. každé) porušenie práva na obhajobu, ale len porušenie tohto práva „zásadným spôsobom“. Pri posudzovaní, či v tom - ktorom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli okrem iného objasnené aj všetky skutočnosti svedčiacie v prospech obvineného a aby sa na ne v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo.

Vychádzajúc z toho, právo na obhajobu zahŕňa viacero komponentov a dovolací dôvod v tomto zmysle bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov smerujúcich k rozhodnutiu vo veci bez prítomnosti obhajcu a pod., čo sa v posudzovanom prípade nezistilo. Naopak, obvinený využíval v celom rozsahu možnosť aktívnej osobnej obhajoby i obhajoby prostredníctvom obhajcu.

Neobstojí jeho námietka, že v rozpore s § 260 a § 271 ods. 1 Tr. por.

1. nebol oboznámený s obsahom výpovedí spoluobžalovaných, ktorí boli vypočúvaní v jeho neprítomnosti a
2. nemal možnosť sa k nim vyjadriť.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 7567) vyplýva, že opatrením predsedu senátu bolo podľa § 260 Tr. por. poradie výsluchu obžalovaných určené nasledovne: D., J., N., Q., S., J., U., U.. Keďže obvinený J. vypovedal ako druhý v poradí (č. l. 7584 - č. l. 7586), nebol prítomný iba pri výsluchu obžalovaného D., ktorý vypovedal 12. septembra 2011. Počas výsluchu ostatných spoluobžalovaných (N., Q., S., J. a U.) bol obvinený J. prítomný v pojednávacej miestnosti, on aj jeho obhajca mali možnosť klásť vypočúvaným otázky. Zo zápisnice je zrejmé, že túto možnosť aj využili. Zo spisu tiež vyplýva, že všetkým obžalovaným súd bezplatne poskytol výpovede spoluobžalovaných za účelom vyjadrenia (č. l. 7704).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že predseda senátu postupoval v intenciách § 260 Tr. por., keď určil poradie výsluchu obžalovaných po vypočutí návrhov strán, urobil opatrenia, aby obžalovaný bol vyslúchaný v neprítomnosti ešte nevypočutých spoluobžalovaných, pričom obvinený Kukko bol ešte v priebehu dokazovania oboznámený s obsahom výpovede D., ktorý jediný bol vypočúvaný v jeho neprítomnosti. Po vrátení veci boli na hlavnom pojednávaní 20. mája 2013 vypočutí obžalovaní D., S. a Q. v prítomnosti obvineného J. a jeho obhajcu. Právo obhajoby vypočúvať a vyjadriť sa k výpovedi tak bolo zachované.

K ostatným námietkam dovolateľa uplatneným v rámci tohto dovolacieho dôvodu je potrebné uviesť, že orgány činné v trestnom konaní a súdy sú povinné zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú. Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo. Právo na obhajobu obvinených nemôže byť porušené ani tým, že súd, vychádzajúc zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, hodnotí dôkazy ináč, než je predstava obvineného alebo inej strany v konaní. V týchto intenciách postupoval aj súd prvého stupňa. V priebehu celého konania sa zaoberal návrhmi strán na doplnenie dokazovania a pred skončením dokazovania zdôvodnil, ktoré dôkazy v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. nevykoná, preto ani námietky obvineného o nedoplnení dokazovania výsluchom svedka B., o nedopracovaní znaleckého posudku PhDr. Obucha, resp. nepribratí iného znalca, o odmietnutí návrhov obhajoby na doplnenie dokazovania neobstoja.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený namietal, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (napr. vyhotovenie fotodokumentácie kamiónov 6 mesiacov po zadržaní bez prizvania obhajoby, procesne nespôsobilý znalecký posudok o údajnom granáte, nedopracovanie znaleckého posudku PhDr. Obucha, resp. nepribratie iného znalca za účelom overenia výpovede svedka Z., výsluch N. v postavení obžalovaného ku skutku, ktorý sa mu nekládol za vinu). S poukazom na uznesenie Ústavného súdu z 23. apríla 2014, PL. ÚS 10/2014, namietal nezákonnosť analýzy prehratých telefonických rozhovorov a ich prepisov, ako aj analýzy telefonických kontaktov N. a Z..

Dovolací súd tieto námietky preskúmal a zistil, že nie sú dôvodné. Rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dôkazy v tejto trestnej veci boli získané zákonným spôsobom, boli splnené formálne i materiálne podmienky na vykonanie konkrétneho dôkazu v zmysle § 119 Tr. por.

Dôkazy ku skutku v bode 6/ obžaloby (skutok v bode 6/ rozsudku) boli vykonané v súlade so zákonom. Na hlavnom pojednávaní boli v zmysle § 269 Tr. por. čítané listinné dôkazy z inej trestnej veci týkajúce sa diaľničných známkov (zv. XII, č. l. 3946 - 3955). Predseda senátu umožnil stranám nahliadnuť do fotodokumentácie z č. l. 3948 - 3955, pričom túto možnosť využil okrem iných aj obhajca obvineného. Obvinený J. sa k dôkazu nevyjadril. Policajná akcia, pri ktorej boli zaistené kamióny súvisela s inou trestnou vecou, preto námietka o neprizvaní obhajoby neobstoja. Na hlavnom pojednávaní boli k tomuto skutku vypočutí viacerí svedkovia, pričom obhajoba im možnosť mala klásť otázky, resp. vyjadriť sa k týmto dôkazom. Neobstoja ani námietka o nezákonnosti výsluchu N. k tomuto bodu v postavení obžalovaného, hoci spáchanie tohto skutku sa mu za vinu nekládlo. Zo skutkovej vety zločinu založenia,

zosnovania a podporovania zločineckej skupiny vyplýva, že členovia tejto skupiny naplánovali a spáchali v období od roku 2007 do 16/2/2010 osem zločinov uvedených v skutkoch 2/ až 9/. N., ktorý bol za členstvo v zločineckej skupine právoplatne odsúdený, kontradiktórne vypovedal aj o tých skutočnostiach, ktoré sa mu priamo nekládli za vinu, ale o ktorých mal osobnú vedomosť. Dovolací súd navyše poznamenáva, že táto výpoveď nebola jediným, resp. hlavným usvedčujúcim dôkazom, ale že zapadala do reťaze ďalších dôkazov.

K námietke o nedopracovaní znaleckého posudku PhDr. Obucha, resp. nepribratí iného znalca za účelom overenia výpovede svedka Z., ktorú opakovane uplatnil aj v rámci tohto dovolacieho dôvodu, sa dovolací súd už vyjadril v rámci dovolacieho dôvodu

§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné subsumovať pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (porušenie práva na obhajobu) alebo podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (nezákonne vykonané dôkazy), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Dovolací súd sa nestotožnil ani s názorom dovolateľa, že s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR z 23. apríla 2014, PL. ÚS 10/2014 sú dôkazy získané postupom podľa § 116 Tr. por. (analýza telefonických rozhovorov a ich prepisov, analýza telefonických kontaktov odsúdeného N. a svedka Z.) nezákonné. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že dovolaciemu súdu je známy aj nález Ústavného súdu SR z 29. apríla 2015 v danej veci, ktorým bol vyslovený nesúlads ustanovení § 58 ods. 5 až ods. 7, § 63 ods. 6 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, § 116 Tr. por. a § 76a ods. 3 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov s čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, ods. 3 a čl. 22 Ústavy SR, čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2, ods. 3, čl. 13 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zmena, resp. zrušenie procesných predpisov, ku ktorým dôjde prijatím neskoršieho zákona, resp. rozhodnutia ústavného súdu platí vždy do budúcnosti, t. j. nemá spätnú účinnosť a nemôže sa uplatniť pri hodnotení prípustnosti dôkazov vykonaných skôr, v súlade s vtedy platnou a účinnou právnou úpravou. V danej trestnej veci boli údaje o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke zabezpečené v čase pred rozhodnutím Súdneho dvora a Ústavného súdu SR a to plne v súlade s Trestným poriadkom, preto tu v žiadnom prípade nie je možné uplatniť tzv. pravú retroaktivitu, ktorá by spätne spôsobila neprípustnosť použitia týchto dôkazov.

K námietke o procesnej nespôsobilosti znaleckého posudku týkajúceho sa „granátu“, ktorý znalci v čase skúmania nemali k dispozícii dovolací súd uvádza nasledovné:

závery odvolacieho súdu vyjadrené v rozhodnutí sp. zn. 6To 4/2012 sa týkajú len tých uznesení o pribratí znalcov, ktoré boli vydané až potom, čo bolo vznesené obvinenie jednotlivým osobám a znaleckých posudkov, na základe týchto uznesení vypracovaných, ktoré boli rozhodujúce pre posúdenie viny.

Z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že uznesením zo 16. februára 2010, ČVS:PPZ-25/BOK-B1-2010, bolo F. J. vznesené obvinenie pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. Pri domovej prehliadke vykonanej 16. februára 2010 na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie z 13. februára 2010, BB-ŠTS-V-156-1/10-Ntt-127, bol okrem iného nájdený a odňatý čierny granát bez označenia s poistkou. Uznesením zo 17. februára 2010, ČVS:PPZ-25/BOK-B1-2010, bola do konania v zmysle § 142 ods. 1, § 143 ods. 1 Tr. por. pribratá znalecká organizácia - Kriminalistický a expertízny ústav PZ na podanie znaleckého posudku z odboru kriminalistika, odvetvia kriminalistická pyrotechnika. Znalecký posudok, č. PPZ-1972/KEU-BA-EXP-2010, bol vypracovaný 3. mája 2010. Pre tento skutok (obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.) bolo

trestné stíhanie začaté a obvinenie F. J. vznesené 23. júla 2010.

Odsudzujúci rozsudok z 21. mája 2013 v časti týkajúcej sa tohto skutku bol založený na dôkazoch, ktoré boli súdom vykonané zákonným spôsobom - zápisnica o vykonaní domovej prehliadky spolu s fotodokumentáciou, pri ktorej bol odňatý čierny granát bez označenia s poistkou, výsluch znalca pplk. Danišoviča, ktorý bol osobne prítomný pri odistení a odpálení granátu, listinný dôkaz preukazujúci jeho odpálenie, správa z vojenského archívu Ministerstva obrany k zaradeniu obvineného J. na základnej vojenskej službe.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. možno uplatniť, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

V tomto smere neobstoja námietky dovolateľa, že v dôsledku toho, že mal byť oslobodený spod obžaloby pre skutok č. 10/ obžaloby (nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami) a že spáchanie skutku č. 6/ obžaloby (podvod) mu nebolo preukázané, mu súd mohol ukladať len trest za skutok v bode 1/ obžaloby (založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny) rešpektujúc prevahu poľahčujúcich okolností (priznanie a oľutovanie skutku, vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil výrok o treste u obvineného J. a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom strázenia. Okrem trestu odňatia slobody mu uložil aj trest prepadnutia vecí. Keďže mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok z 5. marca 2012, sp. zn. 2T/41/2012, ktorý zrušil o výroku o treste, uložený peňažný trest, tento mu spolu s náhradným trestom odňatia slobody uložil aj v rámci ukladania súhrnného trestu. V tomto smere dovolací súd nezistil, že by obvinenému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v rozpore s pravidlami jeho ukladania, mimo trestnej sadzby podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Rovnako nezistil, že by mu bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V súvislosti s týmto dovolacím dôvodom poukázal na už uvedené pochybenia vo veci konajúcich súdov a jeho argumentáciu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. - dobrovoľné vydanie údajného granátu v čase tzv. zbraňovej amnestie, nenaplnenie subjektívnej stránky trestného činu (domnienka, že ide o dymovnicu), nezákonné znalecké dokazovanie. Namietal tiež, že mu nebolo preukázané spáchanie skutku v bode 6/ obžaloby.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona.

Právna kvalifikácia skutku v bode 9/ rozsudku je správna. Skutok naplňa všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. Dovolací súd pri tom vychádzal zo zisteného skutkového stavu veci, tak ako ho zistili a ustálili súd nižších stupňov. Neobstojí ani tvrdenie obvineného o zániku trestnosti činu, pretože tzv. zbraňová amnestia, na ktorú dovolateľ poukazuje a ktorá v zmysle § 72b zák. č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive trvala od 1. novembra 2009 do 31. mája 2010 sa na tento druh zbrane nevzťahovala. Ručné granáty tohto typu (RG -4) patria medzi vojenský materiál a používajú sa výhradne v ozbrojených silách a zboroch. Ich legálne nadobudnutie nepovolnými osobami nie je možné. Okrem toho nebola splnená ďalšia z podmienok zániku trestnosti činu nedovoleného ozbrojovania - dobrovoľné odovzdanie do úschovy. Zo zápisnice o vykonanej domovej prehliadke je zrejmé, že obvinený po predchádzajúcej výzve v zmysle § 104 Tr. por. uviedol, že žiadne zbrane a náboje v dome nemá a až následnou prehliadkou bol tento granát nájdený v kuchynskej linke a následne odňatý.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemôže naplňať ani poukaz na to, že v konaní nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v dôsledku negatívneho skutkového omylu (mylne sa domnieval, že išlo o dymovnicu). Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. totiž môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy nie samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nenaplnia ani námietka obvineného o nedokázaní skutku v bode 6/ obžaloby vzhľadom k už uvedenej viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil existenciu obvineným J. uvádzaných dovolacích dôvodov, preto podané dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.